

Nazwa opracowania:

**ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA OBSZARU POWIĄZANEGO ZE ZBIORNIKIEM GŁÓWNYM NIEWIADOMA
W MIEJSCWOŚCIACH KUPIENTYN, KUPIENTYN-KOLONIA, NIECIECZ
WŁOŚCIAŃSKA I NIEWIADOMA**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Zleceniodawca: **Gmina Sabnie**

Opracowanie: **mgr inż. Małgorzata Olejniczak**

Współpraca: **Emilia Hyży**

Łódź, październik 2022 r.

SPIS TREŚCI

1. WIADOMOŚCI OGÓLNE.....	4
1.1. WSTĘP.....	4
1.2. ZAKRES PRZEDMIOTOWY I POWIERZCHOWNY PROGNOZY	5
1.3. METODYKA.....	6
1.4. MATERIAŁY WYJŚCIOWE.....	9
2. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA.....	9
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTOWANEJ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	12
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ORAZ ODDZIAŁYWANIU NA OBSZARY 2000.....	13
5. KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA I STAN ŚRODOWISKA.....	16
5.1. KLASYFIKACJA FIZYCZNO-GEOGRAFICZNA I GEOMORFOLOGIA	16
5.2. BUDOWA GEOLOGICZNA	17
5.3. SUROWCE MINERALNE.....	17
5.4. WODY POWIERZCHNIOWE.....	17
5.5. WODY PODZIEMNE	18
5.6. GLEBY	19
5.7. WARUNKI KLIMATYCZNE I AREOSANITARNE.....	20
5.8. ZMIANY KLIMATU I ZJAWISKA EKSTREMALNE.....	21
5.9. FLORA.....	21
5.10. FAUNA	22
5.11. WALORY KRAJOBRAZOWE.....	23
5.12. OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE.....	24
6. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE I FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA	24
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA	27
8. USTALENIA PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA	27
9. PRZEWIDYWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO.....	30
10. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	33
11. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU.....	34
12. MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO.....	34

13.	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO PROJEKTU ZMIANY PLANU.....	35
14.	INFORMACJE ZAWARTE W PROGNOZACH ODZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO SPORZĄDZONYCH DLA INNYCH, PRZYJĘTYCH DOKUMENTÓW POWIĄZANYCH Z PROJEKTEM DOKUMENTU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM POSTĘPOWANIA	35
15.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	36

1. WIADOMOŚCI OGÓLNE

1.1. WSTĘP

Zgodnie z obowiązującą Ustawą z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029. z późn. zm.) przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty studium i uwarunkowań zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, plany zagospodarowania przestrzennego oraz strategię rozwoju regionalnego (Art. 46 ust. 1). Prognoza oddziaływania na środowisko jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko. Zakres merytoryczny prognozy określony został w Art. 51 ww. ustawy. Opracowanie niniejsze pozwala na zidentyfikowanie zagrożeń dla środowiska, jakie potencjalnie mogą zaistnieć w wyniku realizacji ustaleń projektowanego planu oraz określenie działań mających ograniczyć ewentualne negatywne skutki środowiskowe. Analiza ustaleń planów na etapie ich powstawania jest zgodna z zasadą eliminacji zagrożeń u źródła, co przynosi pozytywne efekty społeczne, gospodarcze, a przede wszystkim środowiskowe.

Zmiany zagospodarowania przestrzeni zazwyczaj odbywają się kosztem środowiska. Powstające w Polsce plany muszą z jednej strony spełniać wymagania z zakresu ochrony środowiska, a z drugiej powinny realizować potrzeby społeczno-gospodarcze. Stąd wynika konieczność wdrażania koncepcji zrównoważonego rozwoju, na stałe wpisanej w politykę planistyczną i gospodarczą państwa. Zachowanie tej zasady stanowi gwarancję ochrony niezwykle cennych zasobów przyrodniczych, tworzących struktury o zasięgu ponadkrajowym, krajowym i regionalnym. Zapewnienie dobrego stanu środowiska i jego niezakłóconego funkcjonowania powinno być dominującym kierunkiem w opracowywanych programach, strategiach, planach i innych dokumentach sporządzanych na wszystkich szczeblach struktur administracyjnych, w tym międzynarodowych.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma, podjętej uchwałą Nr XXXV/179/2022 Rady Gminy Sabnie z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma.

Przedmiotowy projekt planu dotyczy punktowej zmiany przeznaczenia terenów ustalonych w obowiązującym dokumencie. Główne założenia projektu planu dotyczą wprowadzenia, w ramach istniejących struktur funkcjonalno-przestrzennych wsi oraz terenów rozwojowych stanowiących ich

uzupełnienie, terenów zabudowy zagrodowej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz terenów zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej. Punktowo wprowadza się tereny usług, teren usług edukacji oraz teren elektrowni słonecznej. Jako towarzyszące wyznacza się tereny współtworzące system ekologiczny gminy: lasów, gruntów ornych oraz upraw.

Ustalenia dotyczące pozostałych terenów objętych obowiązującym miejscowym planem pozostają bez zmian zgodnie z Uchwałą Nr XIX/86/2016 Rady Gminy Sabnie z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włosciańska i Niewiadoma.

W związku z tym, że obecnie sporządzana zmiana planu ma charakter punktowy w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko uwarunkowania dotyczące charakterystyki stanu i funkcjonowania środowiska są odnoszone do całego obszaru objętego pierwotnym dokumentem.

1.2. ZAKRES PRZEDMIOTOWY I POWIERZCHOWNY PROGNOZY

Obszar obowiązującego planu znajduje się w gminie Sabnie położonej we wschodniej części województwa mazowieckiego, w północnej części powiatu Sokołów Podlaski. Tereny następujących miejscowości znajdują się w granicach opracowania: Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Niewiadoma, Nieciecz Włosciańska. Powierzchnia planu wynosi 967 ha, co stanowi ok. 10% powierzchni gminy Sabnie. Między miejscowościami Niewiadoma, Nieciecz Włosciańska, Kupientyn, Kupientyn-Kolonia znajduje się wybudowany w 2013 roku zbiornik „Niewiadoma”, który jest wyłączony z obszaru objętego analizowanym planem miejscowym. Plan miejscowy nie obejmuje także terenu zbiornika „Kupientyn” w Kupientynie-Kolonii.

Większą część obszaru stanowią grunty użytkowane rolniczo, użytki zielone, lasy i zadrzewienia. Wzdłuż dróg w poszczególnych wsiach wstępuje zabudowa zagrodowa i jednorodzinna.

W miejscowości Kupientyn znajduje się charakterystyczny obiekt - zabytkowy dwór w zespole dworskim.

We wsi Nieciecz Włosciańska znajduje się cmentarz. Jego obecność ma znaczenie dla lokalizacji ujęć wody i sposobu rozlokowania planowanej zabudowy o różnych funkcjach.

Istotnym elementem zagospodarowania na obszarze planu jest układ komunikacyjny. Największe znaczenie dla jakości życia mieszkańców będzie miała, ze względu na największą uciążliwość, droga krajowa nr 63 Łomża-Zambrów-Ceranów-Sokołów Podlaski, realizująca powiązania z zachodnią częścią woj. podlaskiego oraz prowadząca ruch w kierunku Siedlec i drogi krajowej nr 2. Jej długość na obszarze planu to ok. 4,5 km. Droga ma klasę techniczną drogi głównej.

Przez obszar planu przepływa rzeka Cetynia - główny korytarz ekologiczny gminy Sabnie. Przebieg ów ciek przebiega przez tereny otwarte i zurbanizowane. Na jego drodze znajduje się zbiornik wodny „Niewiadoma”.

W granicach obszaru i całej gminy nie występują obszary Natura 2000. Najbliżej granic obszaru planu znajdują się:

- Dolina Dolnego Bugu PLB140001 - na wschód i północ, nie bliżej niż ok 11 km,
- Ostoja Nadbużańska PLH140011 - na wschód i północ, nie bliżej niż ok 12 km,
- Kantor Stary PLH140007 - ok. 13 km na południowy zachód.

W dalszym sąsiedztwie znajdują się obszary Natura 2000:

- Dąbrowy Ceranowskie PLH140024 - ok. 19 km na północny zachód,
- Dolina Liwca PLB140002 - ok. 17 km na południowy zachód,
- Ostoja Nadliwiecka PLH140032 - ok. 17 km na południowy zachód.

Obszar objęty projektem zmiany planu obejmuje obręby Kupientyn, Niewiadoma oraz Nieciecz Włociańska. Projekt zmiany planu obejmuje powierzchnię ok. 68 ha, co stanowi ok. 7% powierzchni pierwotnego dokumentu. Zmiana obejmuje zatem niewielki fragment obecnie obowiązującego planu, co sprawia że jej wpływ na środowisko przyrodnicze jest niewielki.

1.3.METODYKA

Metodyka niniejszego opracowania wynika z wymogów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029. z późn. zm.*). Zgodnie z nią dokonano oceny wpływu ustaleń miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska. Przy analizie zakłada się, że przyjęte w planie ustalenia zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to maksymalizację powstałych oddziaływań pozytywnych i negatywnych oraz realizację wszystkich ustaleń służących ochronie środowiska.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko rozpoczyna się od ogólnej analizy stanu środowiska. Za podstawowy materiał źródłowy na tym etapie służy opracowanie ekofizjograficzne. W nim dokonano szczegółowego opisu środowiska przyrodniczego i oceny jego stanu. Niezbędne są wizje lokalne, pozwalające na określenie:

- aktualnych cech przedmiotowego obszaru,
- procesów zachodzących aktualnie na obszarze,
- stanu środowiska,
- odporności środowiska na degradację,
- możliwych zmian przy zachowaniu dotychczasowych form użytkowania.

Wiedza na wypunktowane powyżej tematy jest podstawą dla przewidzenia kierunków, skali i okresu trwania możliwych oddziaływań.

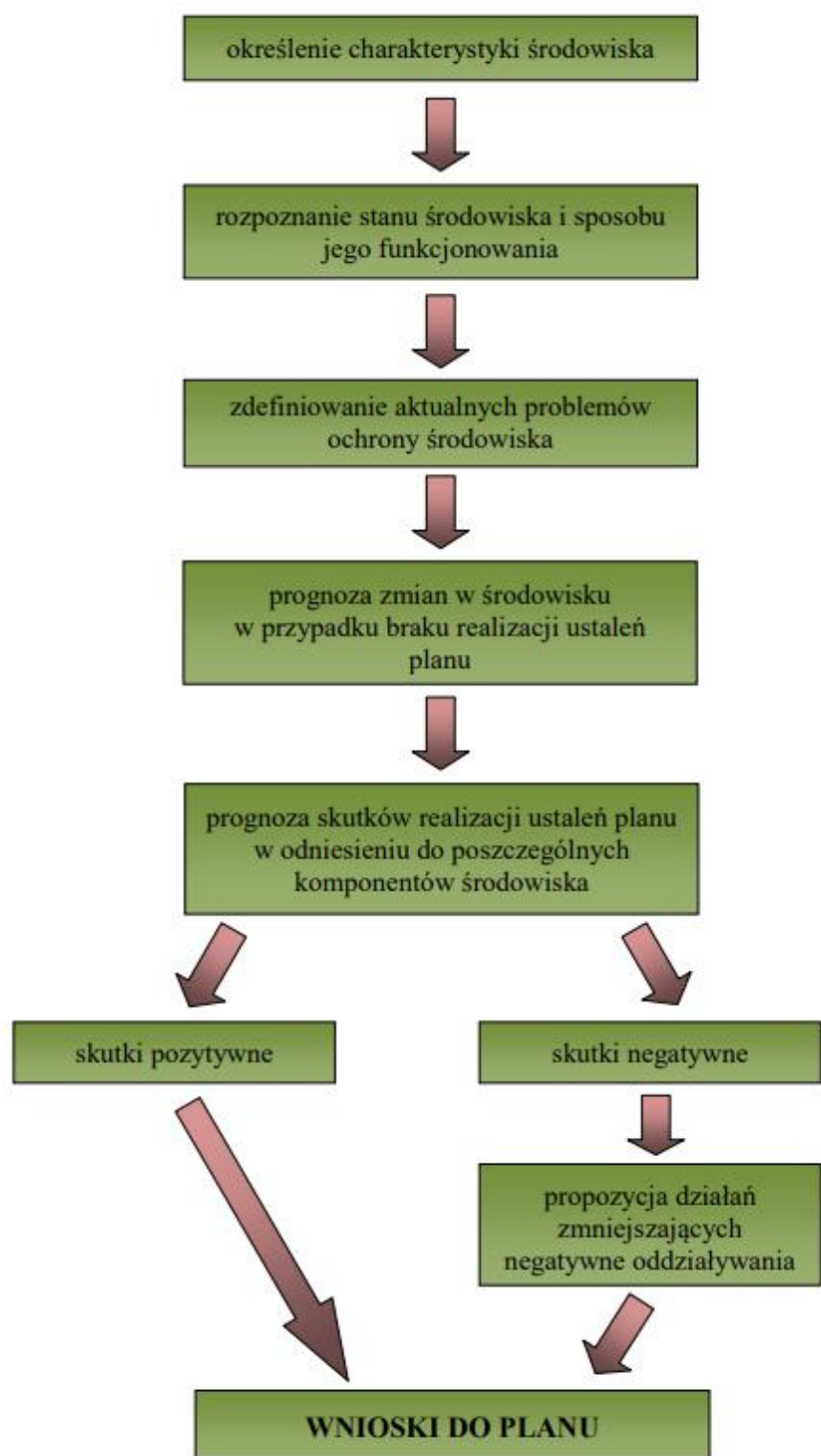
Na potrzeby prognozy analizuje się istniejące problemy ochrony środowiska, w celu ewentualnego wprowadzenia do planu zapisów likwidujących lub przynajmniej zmniejszających niektóre istniejące uciążliwości.

Najważniejszym etapem opracowania jest prognoza potencjalnego oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w tym między innymi na środowisko wodno-gruntowe, faunę, florę, ludzi, obszary chronione, powietrze. Identyfikowane są zagrożenia, które mogą powstać oraz możliwości nasilenia lub osłabienia istniejących.

Na końcu formułuje się wnioski, zawierające wskazania zmian, które ewentualnie można wprowadzić w planie w celu zmniejszenia presji jego ustaleń na środowisko lub uzupełnienia ustaleń o pozwalające zmniejszyć lub zlikwidować zagrożenia, których projektanci nie wzięli pod uwagę.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko dla zmiany miejscowego planu, przyjęto następującą metodologię: w związku z dużym rozdrobieniem wprowadzanych zmian oraz ich stosunkowo niewielką powierzchnią (łącznie ok. 7% powierzchni pierwotnego planu), analiza i ocena stanu istniejącego została dokonana w odniesieniu do całego obszaru objętego obecnie obowiązującym miejscowym planem. W zakresie projektowanych kierunków zagospodarowania przestrzennego odniesiono się jedynie do obszarów objętych zmianą planu.

Metodykę przyjętą przy opracowaniu niniejszej prognozy można w uproszczonej formie przedstawić jako następujący schemat:

1.4. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

Początkowym etapem prognozy były wizje lokalne. Pomogły one ocenić aktualny stan środowiska i jego potencjalne zagrożenia. Umożliwiły też określenie niektórych walorów przyrodniczych obszaru planu.

Poniżej zestawiono najważniejsze wykorzystane do sporządzenia prognozy materiały:

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma,
- Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma
- Prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze sporządzona dla potrzeb obowiązującego miejscowego planu,
- Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone dla potrzeb obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Warszawa 2014 r.
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sabnie zatwierdzone uchwałą Nr LII/309/2014 Rady Gminy Sabnie z dnia 12 listopada 2014 r.,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego zatwierdzony uchwałą Nr 22/18 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2018 r.,
- SDF (standardowy formularz danych) dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnego Bugu PLB140001,
- SDF (standardowy formularz danych) dla obszaru Natura 2000 Ostoja Nadburzańska PLH140011,
- SDF (standardowy formularz danych) dla obszaru Natura 2000 Kantor Stary PLH140007,
- internet:
 - Obszary Natura2000, natura2000.eea.europa.eu,
 - Mapy maps.google.pl,
 - Państwowa Służba Hydrogeologiczna, <http://www.psh.gov.pl/>.

2. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA

Zarówno obowiązujący miejscowy plan jak i procedowana zmiana planu, określając kierunki polityki przestrzennej uwzględnia treści dokumentów międzynarodowych, krajowych, wojewódzkich i powiatowych, które mają lub mogą mieć zastosowanie do obszaru gminy. W szczególności uwzględnia dokumenty w zakresie ochrony środowiska. Do polityk krajowych systematycznie zostają wprowadzane programowe dokumenty Unii Europejskiej, a koncepcja trwałego i zrównoważonego rozwoju zagościła już na trwałe w niemal każdej strategii rozwoju poszczególnych gmin.

Realizacja celów ochrony środowiska szczebla międzynarodowego

Cele ujęte w ww. opracowaniach spełniają wymogi będące wynikiem zobowiązań międzynarodowych Polski w dziedzinie ochrony środowiska wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej – w tym przede wszystkim trwałego i zrównoważonego rozwoju oraz zasad ochrony środowiska do polityk krajowych ujętych w opracowaniach ramowych, takich jak np. Agenda 21, Strategia Lizbońska czy Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE oraz szeregu konwencji międzynarodowych i dyrektyw Unii Europejskiej, które są sukcesywnie wdrażane do polskiego prawodawstwa w zakresie ochrony środowiska.

Dokumentem strategicznym wskazującym na główne wyzwania i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych latach jest Polityka Ekologiczna Państwa 2030. Główne cele to m.in.:

- rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców,
- poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
- zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska,
- łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa,
- poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska,

Realizacja celów ochrony środowiska szczebla krajowego

W zakresie gospodarki przestrzennej zasadniczym dokumentem na szczeblu krajowym jest „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, która wśród podstawowych celów wymienia kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski. Pożądanymi cechami polskiej przestrzeni będzie: konkurencyjność i innowacyjność, spójność wewnętrzna, bogactwo i różnorodność biologiczna, bezpieczeństwo oraz ład przestrzenny. Polityka przestrzennego zagospodarowania kraju powinna sprostać zaspokojeniu:

- bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Cele określone w ww. dokumentach mają swoje odzwierciedlenie w dokumentach wojewódzkich.

Cele ochrony środowiska ujęte w projekcie planu – poziom lokalny

Za podstawowe cele ochrony oraz kształtowania środowiska przyrodniczego i krajobrazu na obszarze objętym opracowaniem uznano:

- wyznaczenie gruntów rolnych i lasów współtworzących system ekologiczny gminy i zapewniających jego ciągłość,
- zachowanie w jak największym stopniu w użytkowaniu rolniczym gruntów o wysokich klasach bonitacyjnych (chronionych na podstawie przepisów odrębnych),
- określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, dopuszczalnych maksymalnych: intensywności zabudowy oraz powierzchni zabudowy dla terenów przewidzianych do intensyfikacji istniejącego zainwestowania lub lokalizacji nowej zabudowy,
- utrzymanie prawidłowych warunków wodno-glebowych,
- promowanie proekologicznych rozwiązań infrastrukturalnych (związanych z ogrzewaniem, kanalizacją sanitarną),
- umożliwienie realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem zielonej energii (farmy fotowoltaiczne),
- ochronę przed hałasem – wyznaczono tereny chronione akustycznie (np. mieszkaniowe, w tekście planu ustalono kategorie ochrony przed hałasem),
- ochronę przed negatywnym oddziaływaniem promieniowania niejonizującego,
- ochronę przed zanieczyszczeniami ze źródeł punktowych, liniowych i obszarowych,
- ochronę walorów krajobrazowych oraz zachowanie bioróżnorodności przyrodniczej,
- wykluczenie lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia awarii,
- obowiązuje zakaz:
 - lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, a oddziaływanie na tereny sąsiednie w obszarze objętym planem oraz na sąsiednie lokale, w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w lokalach użytkowych znajdujących się w tym samym budynku, nie może przekraczać dopuszczalnych norm określonych w przepisach odrębnych,
 - lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach odrębnych,
 - lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach odrębnych, za wyjątkiem inwestycji lokalizowanych na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolem 1PEF, dróg publicznych i sieci infrastruktury technicznej oraz terenów oznaczonych symbolem RZM w odniesieniu do chowu i hodowli zwierząt,
 - lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku występowania poważnej awarii

przemysłowej, o których mowa w przepisach odrębnych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTOWANEJ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Metoda analizy realizacji ustaleń projektowanego dokumentu (w tym wypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) polega na ocenie oddziaływania oraz skuteczności przewidywanych w ustaleniach planu działań zapobiegających, ograniczających, kompensujących negatywne oddziaływanie na środowisko w razie potrzeby zaproponowanie dodatkowych uzupełnień.

Propozycje monitoringu realizacji planu na etapie inwestycyjnym:

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy kontroli powinny podlegać:

- wpływ prac budowlanych na warunki gruntowo-wodne (ewentualne naruszenie poziomów wodonośnych),
- zasięg przestrzenny „placów budowy”,
- skuteczność ochrony zadrzewień i zakrzewień,
- sprzątnięcie i rekultywacja zniszczonego w procesie budowlanym terenu.

Poza wymienionymi powyżej, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- maksymalne skrócenie czasu trwania prac budowlanych,
- tam, gdzie to możliwe zamiast nawierzchni utwardzonych stosować nawierzchnię umożliwiającą swobodną infiltrację wody (powierzchnie ażurowe).

Propozycje monitoringu realizacji planu na etapie funkcjonowania:

Po zrealizowaniu planowanej inwestycji, poza stałą kontrolą stanu technicznego planowanych obiektów, wskazany jest monitoring:

- systemów unieszkodliwiania ścieków oraz zanieczyszczonych wód opadowych – rozwiązanie tymczasowe, wymaga zapewnienia odbioru ścieków wozami asenizacyjnymi (przez koncesjonowanych przewoźników) i ewidencjonowanie opróżniania zbiorników bezodpływowych,
- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami stałymi,
- obecności i postępowania z ewentualnymi substancjami niebezpiecznymi (w rozumieniu Ustawy „Prawo ochrony środowiska”),
- wielkości zanieczyszczeń powietrza, poziomu dźwięku i promieniowania elektromagnetycznego na granicy własności poszczególnych terenów objętych inwestycjami,
- skuteczności zastosowanych środków technicznych zabezpieczających ewentualną zabudowę mieszkaniową (towarzyszącą) przed szkodliwym oddziaływaniem wynikającym z prowadzonej działalności gospodarczej.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ORAZ ODDZIAŁYWANIU NA OBSZARY 2000

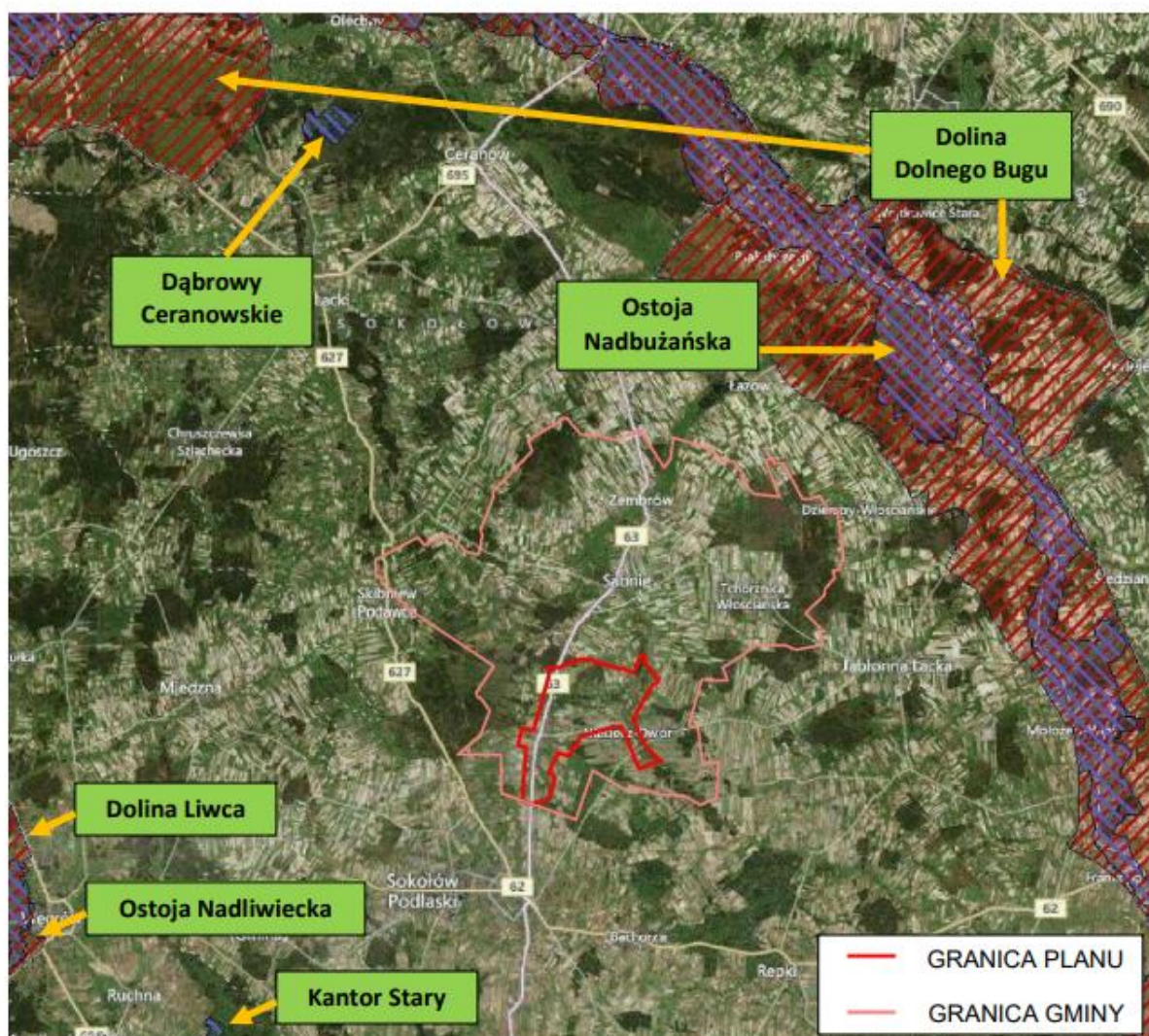
Ze względu na wynikającą z ustaleń projektu planu skalę zagospodarowania oraz jego formę, nie prognozuje się oddziaływań transgranicznych i negatywnego wpływu na obszary włączone do sieci Natura 2000.

W granicach projektu planu i gminy Sabnie brak obszarów Natura 2000. Najbliżej analizowanego obszaru znajdują się dwa, częściowo pokrywające się obszary:

- Dolina Dolnego Bugu PLB140001 - na wschód i północ, nie bliżej niż ok 11 km,
- Ostoja Nadbużańska PLH140011 - na wschód i północ, nie bliżej niż ok 12 km.,
- Kantor Stary PLH140007 - ok. 13 km na południowy zachód.

W dalszych odległościach od granic projektu planu znajdują się obszary Natura 2000:

- Dąbrowy Cerańskie PLH140024 - ok. 19 km na północny zachód,
- Dolina Liwca PLB140002 - ok. 17 km na południowy zachód,
- Ostoja Nadliwiecka PLH140032 - ok. 17 km na południowy zachód.

Granice planu i gminy Sabnie na tle obszarów Natura 2000 [źródło: opracowanie własne na tle mapy z natura2000.eea.europa.eu]

Dolina Dolnego Bugu PLB140001¹-występują tu co najmniej 22 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 6 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Bardzo ważna ostoja ptaków wodno-błotnych. Jedno z nielicznych w Polsce stanowisk lęgowych gadożera; do niedawna jedno z nielicznych w Polsce stanowisk kulona. W okresie lęgowym obszar zasiedla, co najmniej 1% populacji krajowej: bączka (PCK), bociana czarnego, brodziec piskliwego, cyranki, czajki, czapli siwej, krwawodzioba, gadożera (PCK), kszyska, kulika wielkiego (PCK), płaskonosza, podróżniczka (PCK), rybitwy białoczelnej (PCK), rybitwy czarnej, rybitwy rzecznej, rycyka, sieweczki rzecznej, sieweczki obrożnej (PCK), zimorodka; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: bocian biały, kania czarna, derkacz, wodnik i samotnik. Największe zagrożenie stanowią obwałowania, odcinanie starorzeczy od głównego koryta, melioracje, zabudowa doliny, kłusownictwo, zanieczyszczenia wód, trasy szybkiego ruchu, przebudowa drzewostanów w kierunku monokultur (dane: SFD). Odległość obszaru projektu planu do Doliny dolnego Bugu wynosi w najbliższym punkcie ponad 1,2 km.

Ostoję Nadbużańską PLH140011²-Naturalna dolina dużej rzeki. Szczególnie cenny jest kompleks nadrzecznych lasów o zachowanym naturalnym charakterze oraz szereg zbiorowisk łąkowych i związanych z siedliskami wilgotnymi, typowo wykształconych na dużych powierzchniach. 16 rodzajów siedlisk z tego obszaru znajduje się w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono tu występowanie 21 gatunków z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to jeden z najważniejszych obszarów dla ochrony ichtiofauny w Polsce. Obejmuje ona 10 gatunków ryb z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG, z kożą złotawą i kielbą białopłetwym. Stanowiska rzadkich gatunków roślin w tym 2 gatunki z II Załącznika Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Bogata fauna bezkręgowców, m.in. interesujące gatunki pajaków (*Agyneta affinis*, *A. saxatilis*, *Chocorna picinus*, *Enoplognatha thoracica*, *Enophris aequipes*, *Hahnha halveola*, *Iberina candida*, *Leptyphantes flavipes*, *Styloctetor stivus*). Obszar ma również duże znaczenie dla ochrony ptaków.

Kantor Stary PLH140007³- Obszar położony na skraju zwartego kompleksu leśnego o powierzchni około 1500 ha w obrębie Węgrów, leśnictwo Ruchna. Kompleks leśny otaczają pola uprawne. Obejmuje wielogatunkowe lasy liściaste z licznymi drzewami pomnikowymi. Lasy należą do trzech typów siedliskowych: las świeży, las wilgotny i las mieszany świeży. Obszar obejmuje dobrze zachowane lasy grądowe (grąd lipowo-grabowy) oraz lasy lęgowe (lęg wiązowo-jesionowy) z licznymi drzewami pomnikowymi. Zagrożeniami dla obszaru mogą być głównie: obniżenie poziomu wód gruntowych i wydeptywanie.

Ze względu na znaczną odległość od granic projektowanego planu, nie opisano pozostałych wyżej wskazanych obszarów Natura 2000.

Zmiany i skala nowego sposobu zagospodarowania wynikające z ustaleń projektu planu nie powinny wpłynąć na cele, dla jakich sąsiadujące z nim obszary Natura 2000 zostały ustanowione. Dyrektywa Siedliskowa nie określa sposobów ochrony poszczególnych siedlisk i gatunków, ale nakazuje

¹ Źródło: SDF Dolina Dolnego Bugu

² Źródło: SDF Ostoja Nadbużańska

³ Źródło: SDF Kantor Stary

zachowanie tzw. właściwego stanu ich ochrony. W odniesieniu do siedliska przyrodniczego oznacza to, że:

- naturalny jego zasięg nie zmniejsza się,
- zachowuje ono specyficzną strukturę i swoje funkcje ekologiczne,
- stan zachowania typowych dla niego gatunków jest właściwy.

W odniesieniu do gatunków właściwy stan ochrony oznacza natomiast, że:

- zachowana zostaje liczebność populacji, gwarantująca jej utrzymanie się w biocenozie przez dłuższy czas,
- naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się,
- pozostaje zachowana wystarczająco duża powierzchnia siedliska gatunku.

Presje związane ze zmianą zagospodarowania nie powinny znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000. Należy tu zaznaczyć, że realizacja przedsięwzięć mogących wywołać taki efekt jest uzależniona od wyniku procedury oceny ich oddziaływania na środowisko oraz na obszary Natura 2000. Takie postępowanie ma gwarantować zachowanie celów i przedmiotów dla jakich powołano dane obszary „naturalne”. Lokalny charakter przekształceń oraz odległość analizowanej przestrzeni od granic państwa, pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż nie powstaną oddziaływania transgraniczne.

Zbadanie wpływu ustaleń planu na obszary Natura 2000 wymaga także analizy w kierunku zachowania ich spójności. Należy przez to rozumieć identyfikację czynników mających wpływ na zachowanie lub odtworzenie we właściwym stanie wszystkich chronionych w ramach sieci gatunków i siedlisk przyrodniczych w całym ich naturalnym zasięgu. Ingerencja w środowisko wynikająca z realizacji ustaleń omawianego projektu planu miejscowego nie powinna wpłynąć negatywnie na spójność sieci Natura 2000. Ze względu na skalę zmian i położenie obszaru opracowania nie prognozuje się ingerencji w siedliska, a potencjalny wpływ na populacje zwierząt (w tym ptaków) prawdopodobnie nie wystąpi.

Innym zagadnieniem jest integralność obszaru. Pojęcie to jest bardzo szerokie i odnosi się do szeregu cech, czynników i procesów związanych z danym obszarem, które mogą mieć wpływ na cele jego ochrony. Jako cechy i czynniki należy tu w szczególności wymienić:

- powierzchnię obszaru,
- obecność istotnych gatunków i siedlisk przyrodniczych (zarówno chronionych, jak i mających dla tych chronionych znaczenie) oraz stan ich zachowania i ochrony,
- obecność i dostępność istotnych elementów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, np. żerowisk, schronień, tras wędrówek,
- warunki ekologiczne, w tym parametry fizyczne i chemiczne (np. stosunki wodne),
- wszelkie funkcjonalne połączenia i związki istniejące na danym obszarze i ich dynamika,
- wszelkie procesy zachodzące lub przewidywane na tym obszarze,
- stopień jednolitości (braku fragmentacji) siedlisk,
- obecność i natężenie czynników i oddziaływań szkodliwych (np. powodujących niepokojenie zwierząt), z uwzględnieniem podatności celów ochrony na te zagrożenia.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie w jakikolwiek sposób na integralność najbliższych obszarów Natura 2000. Odległość terenu gminy do obszarów „naturowych” przełoży się na brak wpływu nowych inwestycji na środowiska chronione w ramach sieci.

5. KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA I STAN ŚRODOWISKA

Przedstawiona poniżej charakterystyka wybranych komponentów środowiska obejmuje większy zasięg terytorialny niż zamknięty granicami projektu zmiany planu, ponieważ zjawiska przyrodnicze często posiadają charakter ponadlokalny i nie są zwykle związane z umownym podziałem przestrzeni dokonany na potrzeby tworzenia opracowań planistycznych. Powoduje to konieczność holistycznego ujęcia uwarunkowań przyrodniczych w relatywnie szerokim zasięgu. Ponadto cel oraz stosunkowo niewielki zakres przestrzenny opracowania determinują wybór i zakres danych źródłowych, często wykazując zbieżność z informacjami dotyczącymi terytorium całej gminy, powiatu, a nawet województwa, co uzasadnia odwołania do danych dotyczących komponentów środowiska w kontekście lokalnym, jak również ponadlokalnym.

5.1. KLASYFIKACJA FIZYCZNO-GEOGRAFICZNA I GEOMORFOLOGIA

Według klasyfikacji fizyczno-geograficznej Kondrackiego gmina Sabnie jest położona na Wyżynie Środkowoeuropejskiej, w obrębie: Działu Bałtyckiego, poddziału Pasa Wielkich Dolin, krainy Mazowiecko-Podlaskiej, dzielnicy Niziny Mazowiecko-Podlaskiej; stanowi centralny fragment mezoregionu o nazwie Wysoczyzna Siedlecka. Wysoczyzna powstała na skutek działania lądolodu w okresie zlodowacenia środkowopolskiego stadiału Warty i jego faz recesyjnych. W krajobrazie przeważają moreny: czołowa i denna. Średnia wysokość nad poziomem morza wynosi 160 m n.p.m., a maksymalna dochodzi do 200 m.

Rzeźba terenu została ukształtowana w wyniku procesów rzeźbotwórczych w okresie zlodowaceń (środkowopolskie oraz procesy denudacyjne z okresu bałtyckiego). Badany obszar znajduje się na wysoczyźnie morenowej, której wysokość względna nie przekracza 20 m, a bezwzględna kształtuje się na poziomie 148-166 m n.p.m. Nachylenie terenu występuje głównie w kierunku północno - wschodnim, wzdłuż doliny rzecznej oraz poprzecznie do doliny - w kierunku koryta rzeki Cetyni. Wynikający z małego zróżnicowania terenu pod względem deniwelacji powolny odpływ wód przyczynił się do powstania torfowisk i zbiorników wodnych. Stopniowe obniżanie się wód powierzchniowych stanowiło jeden z czynników zanikania torfowisk i zarastania zbiorników wodnych.

Dominujące utwory powierzchniowe zlokalizowane są w kotlinowych obniżeniach, są to osady akumulacji rzecznej o znacznej miąższości. W ich bezpośrednim sąsiedztwie zakumulowane są piaski wodnolodowcowe (na północnym fragmencie badanego obszaru) oraz gliny zwałowe (po południowej stronie Cetyni), a w zachodniej części obszaru także eluvia glin zwałowych. Marginalny jest udział piasków i żwirów lodowcowych oraz żwirów i głazów moren czołowych.

W bezpośrednim sąsiedztwie doliny Cetyni tarasy wyższe zbudowane są z piasków rzecznych

i piaszczysto - żwirowych osadów wodnolodowcowych. Charakteryzują się one falistą powierzchnią, miejscami stromymi zboczami o podłożu piaszczystym.

Współczesne procesy geomorfologiczne na obszarze gminy nie powodują istotnych zmian w rzeźbie terenu - zmiany powodowane erozją wodną są znikome i nie wpływają na istotne zmiany w rzeźbie terenu, jedynie niewielkie zmiany w jej krajobrazie są skutkiem stosunkowo chaotycznej, powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych.

5.2. BUDOWA GEOLOGICZNA

Gmina Sabnie położona jest na Platformie Wschodnioeuropejskiej, w obrębie jednostki geologicznej Obniżenie Podlaskie. Brak dokładnych danych na temat budowy geologicznej gminy Sabnie uniemożliwia pełne rozpoznanie podłoża geologicznego obszaru będącego przedmiotem niniejszego opracowania.

Najlepiej zidentyfikowane są utwory czwartorzędowe, o miąższości 80-140 m. Zalegają one na osadach pliocenu. Pochodzą ze zlodowaceń: podlaskiego, południowopolskiego i środkowopolskiego. Zlodowacenie północnopolskie nie objęło swym zasięgiem gminy Sabnie. W jej granicach administracyjnych występują głównie gliny zwałowe. W stropie ich górnego pokładu znajdują się w znacznej części osady fluwioglacjalne. Na zachód od wsi Kupientyn występują mniejsze wzgórza moren czołowych, zbudowane z osadów piaszczystych i piaszczysto-żwirowych. Morenom towarzyszą sandry piaszczyste o niewielkich miąższościach.

W granicach obszaru objętego analizą nie występują tereny eksploatacji surowców mineralnych, pomimo iż w jego zachodniej i południowo-zachodniej części zlokalizowane są złoża kruszywa naturalnego grubego. Natomiast na obszarach przyległych, na zachód od drogi krajowej nr 63 funkcjonują odkrywki piaskowo-żwirowe o charakterze lokalnym.

5.3. SUROWCE MINERALNE

W obszarze objętym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych, jak również tereny i obszary górnicze.

5.4. WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar gminy Sabnie leży w dorzeczu Bugu. Zasadnicza część gminy należy do zlewni rzeki Cetyni. Jedynie skrajne zachodnie fragmenty gminy należą do zlewni Buczynki. Inne ciek, stanowiące przeważnie dopływy Cetyni, mają charakter wybitnie lokalny. Sieć drobnych cieków jest liczna, uzupełniona siecią kanałów melioracyjnych.

Zgodnie z przyjętą przez Unię Europejską Ramową Dyrektywą Wodną, wody powierzchniowe zostały podzielone na jednolite części wód (JCWP), tj. na jednostki, dla których są prowadzone analizy presji antropogenicznych i opracowywane programy wodno-środowiskowe.

Na terenie objętym miejscowym planem oraz projektem zmiany planu występuje jedna rzeczna jednostka planistyczna gospodarowania wodami – jednolite części wód powierzchniowych:

- „Cetynia od źródeł do Okna” – krajowy kod: RW20001726671249” – status: naturalna część wód, ocena stanu: zły, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona,

Poza ww jednostką na terenie gminy występują dodatkowo:

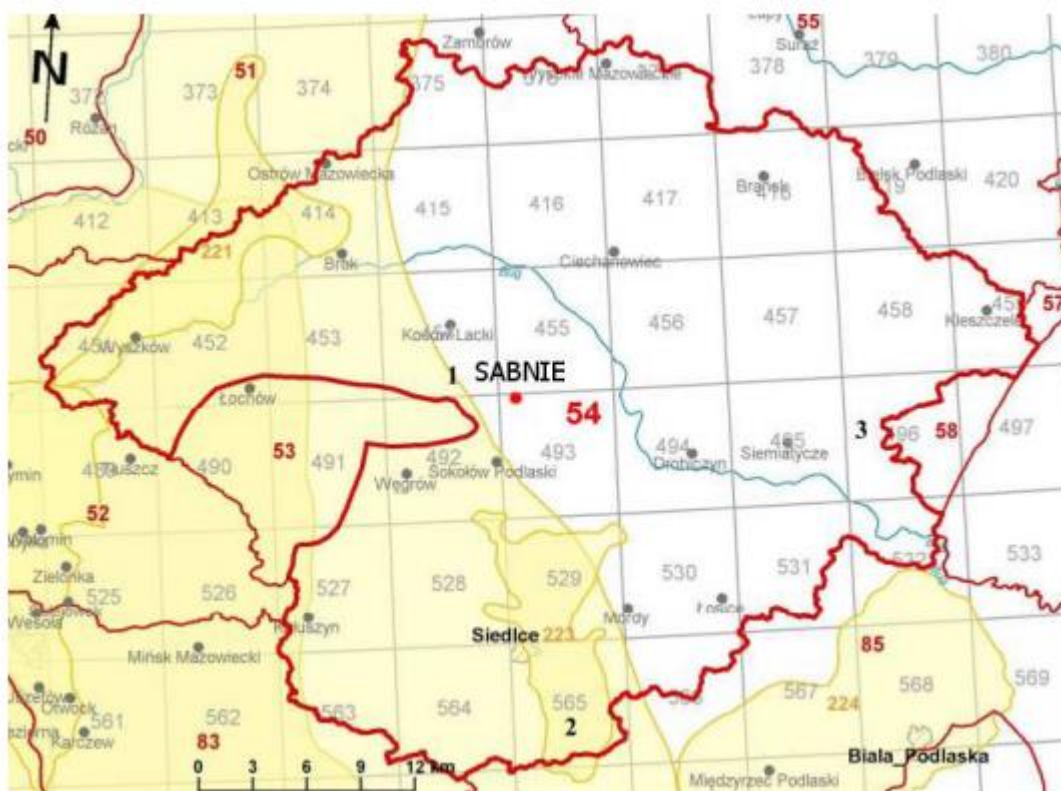
- „Dopływ spod Bujał-Mikoszy” – krajowy kod: RW2000172667126 - we wschodniej części gminy;
- „Buczynka” – krajowy kod: RW2000232667329 – w zachodniej części gminy,
- „Dopływ spod Kolonii Hołowienki” – krajowy kod: RW2000172667128 – w północnej części gminy,
- „Cetynia od Okna do ujścia” – krajowy kod: RW2000242667129 – w północnej części gminy,
- „Dopływ spod Dzierzb Włosciańskich” – krajowy kod: RW2000232665992 – w północno-wschodniej części gminy,
- „Turna” – krajowy kod: RW2000172665989 – we wschodniej części gminy.

5.5.WODY PODZIEMNE

W gminie występują dwie strefy występowania wód gruntowych pierwszego poziomu:

- Strefa I, obejmująca obszar dolin, obniżień oraz fragmenty równiny położone w bezpośrednim sąsiedztwie dolin, gdzie zwierciadło wód gruntowych występuje płycej, niż 1,0 m ppt i tworzy ciągły, swobodny poziom uzależniony od stanu wody w rzekach.
- Strefa II, obejmuje obszar wysoczyzny. Zwierciadło wód układa się tu na zróżnicowanych głębokościach i nie tworzy ciągłego poziomu. Często występują tu wody przypowierzchniowe - wierzchówki, utrzymujące się w płytkich piaskach na glinie zwałowej.

Obszar projektu zmiany planu leży poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych. Znajduje się natomiast w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 54 (PLGW200054). Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) obejmują wody w warstwach wodonośnych o porowatości i przepuszczalności, umożliwiających pobór znaczący dla zaopatrzenia ludności w wodę lub przepływ znaczący dla kształtowania pożądanego stanu wód powierzchniowych oraz ekosystemów lądowych. JCWPd są jednostkowymi obszarami gospodarowania wodami podziemnymi. Jednostka nr 54 zajmuje powierzchnię 8699,42 km² i obejmuje powiaty: Wołomin, Wyszków, Węgrów, Ostrów Mazowiecki, Zambrów, Wysokie Mazowieckie, Białystok, Bielsk Podlaski, Hajnówka, Siemiatycze, Sokołów Podlaski, Łosice, Biała Podlaska, Siedlce, Siedlce-miasto, Łuków, Mińsk Mazowiecki.

Na obszarze całej jednostki występuje jeden bądź dwa a lokalnie nawet trzy poziomy wodonośne czwartorzędowe. Ponadto wykształcone są poziomy wodonośne o występowaniu lokalnym: mioceni, oligoceni i kredowy. Generalnie wszystkie wymienione poziomy nie są ze sobą w bezpośredniej więzi hydraulicznej.

5.6. GLEBY

Na obszarze projektowanego planu pod względem typologicznym dominują gleby piaskowe różnych typów genetycznych, wykształcone z utworów plejstoceni (piaski i gliny) i holoceni (tj. torfy i mursze). Gleby organiczne znajdują się w dolinie Cetyni w miejscowości Kupientyn-Kolonia (torfowo-mułowe) oraz we wsi Nieciecz Włociańska (mułowo-torfowe). Na pozostałym obszarze projektu planu występują gleby bielcowe, brunatne wylugowane i kwaśne, czarne ziemie właściwe (głównie w Niecieczy Włociańskiej), czarne ziemie zdegradowane i gleby szare, mady.

Wśród rodzajów gleb wskazać należy w szczególności gleby piaskowe na podłożu gliniastym (na południe od Cetyni). Przeważają piaski gliniaste lekkie i mocne, duży udział w powierzchni mają również piaski luźne i słabogliniaste (północna część badanego obszaru). Na obszarze objętym zakresem niniejszego opracowania przeważają gleby o niewielkiej przydatności rolniczej (kompleks żłny słaby i najslabszy), a nawet bardzo małej, tj. gleby kompleksu zbożowo-pastewnego na czarnych ziemiach (zaklasyfikowane tak z uwagi na niekorzystne warunki gospodarowania, np. duże nachylenie terenu przy południowej części zbiornika Niewiadoma). Dobre warunki do produkcji rolniczej występują głównie

w centralnej i południowej części badanego obszaru na glebach kompleksu pszennego dobrego. Występują tu również gleby należące do kompleksu żytniego dobrego i bardzo dobrego. W dolinie rzeki występują użytki zielone średnie (2z) oraz słabe i bardzo słabe (3z).

Wśród klas bonitacyjnych gruntów ornych na obszarze projektu planu dominują grunty orne, wśród których największą część stanowią grunty klas IVa i IVb. Mniejszą część stanowią grunty klas IIIa i IIIb (ok. 27%). Miejscowo występują również grunty klas V i VI.

5.7. WARUNKI KLIMATYCZNE I AREOSANITARNE

Występujący w omawianej części gminy Sabnie klimat należy do peryferii dzielnicy klimatycznej Chełmsko-Podlaskiej, leżącej w strefie klimatu nazwanej przez Romera strefą Wielkich Dolin, która obejmuje znaczną część kraju. Zgodnie z regionalizacją klimatyczną, która została wykonana na potrzeby rolnictwa, gmina Sabnie jest położona w granicach regionu klimatycznego nazwanego Mazowiecko-Podlaskim.

Do wyróżniających go cech można zaliczyć kontynentalizm (długi okres letni i zimowy oraz krótkie: wiosna i jesień). W ciągu roku dominują wiatry zachodnie o średniorocznej prędkości 3 m/s. Przejściowy typ lokalnego klimatu charakteryzuje się dużą zmiennością i znaczną amplitudą temperatur rocznych. Średnioroczna temperatura wynosi około 7,5° C, maksymalna temperatura to 31,4° C, a minimalna -24,8° C. Długość okresu wegetacyjnego oscyluje wokół 200-210 dni. Nasłonecznienie rzeczywiste wynosi w gminie średnio 4,4 godz./dzień.

Według rolniczo-klimatycznej rejonizacji Polski obszar gminy leży w zasięgu dzielnicy środkowej, która charakteryzuje się niskimi opadami wynoszącymi średnio około 510 mm w skali roku. Parowanie terenowe na obszarze utrzymuje się na jednym poziomie, co oznacza, że nawet przy normalnych opadach może występować deficyt wody zgromadzonej w glebie, ponieważ część wody opadowej bierze udział w odpływie powierzchniowym i wgłębnym. W przebiegu rocznym opadów występuje wyraźne maksimum lipcowe, najniższe opady odnotowuje się zazwyczaj w marcu i październiku. Liczba dni z pokrywą śnieżną wynosi przeciętnie 80 na rok. Pomimo relatywnie wyższej ilości opadów rocznych w ostatnich latach, sumaryczny opad roczny jest niższy od średniej krajowej. Niskie sumy opadów, malejące zasoby wód roztopowych przy tendencji spadkowej retencji śnieżnej oraz relatywnie wysokie parowanie terenowe powodują zmniejszenie ilości wody dyspozycyjnej na terenie gminy.

Na analizowanym obszarze lokalnie występują odkształcenia warunków klimatycznych, co związane jest przede wszystkim z rzeźbą i pokryciem powierzchni terenu. Obszary położone po zawietrznej stronie kompleksów leśnych, polany leśne, zbocza dolin oraz tereny intensywnej zabudowy charakteryzują się mniejszym natężeniem wiatrów. Większe tereny dolin i zagłębień stanowią obszary inwersyjne, wykazujące predyspozycje do zalegania chłodnego powietrza. Tereny zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie doliny Cetyni charakteryzują się wysoką wilgotnością względną z uwagi na płytkie zaleganie zwierciadła wód gruntowych.

5.8. ZMIANY KLIMATU I ZJAWISKA EKSTREMALNE

Wieloletnie obserwacje i badania potwierdzają znaczne zmiany klimatu. Zauważa się m.in. tendencje spadkowe liczby dni mroźnych i bardzo mroźnych, zwiększenie liczby dni upalnych, zmiany struktury opadów (wzrost liczby dni z opadem dobowym o dużym natężeniu), wzrost liczby dni słonecznych, dużą zmienność temperatury oraz trend do jej wzrostu, który od połowy XIX w. z roku na rok jest coraz bardziej wyraźny. Skutkiem powyższego są ekstremalne zjawiska pogodowe, które w Polsce występują coraz częściej – burze, powodzie, susze i fale upałów. Na analizowanym terenie, jak i na terenie gminy Radzymin, wielokrotnie występowały gwałtowne wichury, nawałnice i oberwania chmury, powodujące lokalne podtopienia, niszczące infrastrukturę techniczną oraz mienie.

Na terenie gminy Sabnie największe jest prawdopodobieństwo wystąpienia huraganów. Możliwe jest wystąpienie suszy i upałów oraz intensywnych opadów śniegu, natomiast do rzadkich zjawisk zalicza się bardzo silne mrozy. Największe niebezpieczeństwo niosą ze sobą intensywne opady śniegu i huragany. Mniejsze zagrożenie występuje w przypadku suszy i silnych mrozów.

5.9. FLORA

Z uwagi na brak szczegółowych badań botanicznych na badanym terenie oraz obszarze gminy, poniżej przedstawiona została ogólna charakterystyka roślinności. Przestrzenne rozmieszczenie głównych zbiorowisk roślinnych determinują następujące czynniki: uwarunkowania hydrologiczne, rzeźba i sposób użytkowania terenu. W dominującym na obszarze objętym analizą krajobrazie rolniczym występują zbiorowiska charakterystyczne dla tego typu krajobrazu. Dość licznie reprezentowane są zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe, w znacznie mniejszym stopniu - leśne. Różnorodność szaty roślinnej zwiększają lokalnie flora bagienna oraz wodna (w obrębie doliny rzeki).

W otwartych dolinach cieków dominują zbiorowiska łąkowe oraz pastwiskowe. Do najczęściej występujących należą: *Arrhenatheretum medioeuropaeum*, *Holcus lanatus* i *Lolium-Cynosuretum*. Na wyniesieniach o podłożu piaszczystym występuje zespół z *Nardus stricta*. Inne zbiorowiska trawiaste są w mniejszym stopniu rozpowszechnione, zajmując mniejsze powierzchnie i występując lokalnie.

Zbiorowiska wodne i szuwarowe występują na niewielkich powierzchniach ze względu na brak większych rzek i zbiorników wodnych. W dolinie Cetyny spotykane są na niewielkich powierzchniach szuwały trzcinowe *Phragmitetum australis*, szuwar pałki wąskolistnej *Typhetum angustifoliae* i pałki szerokolistnej *Typhetum latifoliae*. Wśród innych zbiorowisk można rozpoznać: *Scirpetum lacustris*, *Acoretum calami*, *Oenanthe-Rorippetum*, *Equisetum fluviatilis*, *Hippuridetum vulgaris*, *Iridetum pseudacori* i inne. Niektóre z tych zbiorowisk występują także w mniejszych ciekach, rowach melioracyjnych i na obrzeżach nielicznych zbiorników wodnych.

Lasy w gminie Sabnie są zróżnicowane pod względem typów siedliskowych. Znaczny udział posiada bór świeży oraz bór mieszany świeży. W zbiorowiskach tych głównym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, a w domieszce występują: dąb, brzoza, grab, lipa i inne gatunki. Dużą powierzchnię zajmują bory wilgotne. Na niewielkich powierzchniach występują bory bagienne i bory suche. Powierzchniowy udział lasów liściastych jest niewielki w odniesieniu do lasów iglastych, natomiast

wśród nich dominujące znaczenie mają lasy świeże i wilgotne, w tym wilgotne bagienne (olsy - zlokalizowane w dolinie Cetyni w niewielkich płatach).

Struktura gatunkowa lasów jest dość jednolita - pod względem powierzchni dominują drzewostany sosnowe. Znikomy jest udział drzewostanów brzozowych, akacjowych, grabowych, osikowych i topolowych. W dolinkach cieków wodnych, szczególnie w dolinie Cetyni występują wierzbowe zbiorowiska zaroślowe *Salicetum pentandro-cinerea* z wierzbą szarą i pięciopęcikową. W domieszcze mogą występować również inne gatunki wierzb. Strukturę wiekową lasów w gminie można określić jako niekorzystną, z uwagi na występowanie drzewostanów młodych oraz należących do klasy wiekowej 21-40 na niemal 2/3 powierzchni wszystkich lasów. Udział powierzchniowy najstarszych drzewostanów jest znikomy i wynosi kilka procent.

Na analizowanym obszarze nie występują zwarte kompleksy leśne. Licznie występują zadrzewienia i niewielkie kompleksy leśne. Na terenach sąsiednich, zlokalizowanych na zachód od drogi krajowej nr 63 znajduje się rozległy kompleks leśny o dużych walorach krajobrazowych, którego 80% powierzchni położone jest w granicach administracyjnych sąsiedniej gminy wiejskiej - Sokołów Podlaski.

5.10. FAUNA

Charakterystyka obejmuje wyniki badań kręgowców z powodu braku stosownych badań w zakresie bezkręgowców.

Największą powierzchnię zajmuje otwarty krajobraz rolniczy z takimi środowiskami jak pola uprawne, łąki i pastwiska. Fauna kręgowców tego środowiska nie jest liczna w gatunki, ale charakterystyczna, gdyż niektóre z nich występują tylko w ww. siedliskach. Ze ssaków należy wymienić: zając, kreta, ryjówkę aksamitną, kilka gatunków gryzoni (mysz polna, nornik zwyczajny), sarna. Najbardziej typowe dla pól i łąk gatunki ptaków to: skowronek polny, kuropatwa, pliszka żółta, pokląskwa, potrzęsacz i inne. Z rzadszych gatunków występują: błotniak łąkowy, srokosz, przepiórka. Najczęściej występującym płazem jest żaba trawna. Inne gatunki płazów zasiedlają głównie niewielkie i nieliczne śródpolne zbiorniki wodne. Gady w tym środowisku są bardzo nieliczne. Dotyczy to przede wszystkim jaszczurki zwinki, które najchętniej zasiedla suche ugory w sąsiedztwie lasów lub zadrzewień.

Dość specyficznym środowiskiem krajobrazu rolniczego są osiedla wiejskie. Występuje tu charakterystyczna fauna ssaków (np. mysz domowa, szczur wędrowny, kuna domowa) oraz ptaków (bocian biały, wróbel domowy, szpak, kawka, jaskółki dymówka i oknówka), które w innych środowiskach nie występują, lub spotykane są nielicznie.

Najlepiej poznany jest skład gatunkowy ssaków łownych. W obwodach łowieckich wchodzących w całości lub częściowo w granice gminy występują takie gatunki łowne jak: dzik, sarna, lis, zając, borsuk, kuna leśna.

W 1992 r. na obszarze gminy stwierdzono 85 gatunków ptaków lęgowych oraz prawdopodobnie lęgowych. Z rzadziej występujących gatunków stwierdzono wówczas następujące: błotniak popielaty, bocian czarny, jastrząb, srokosz, perkoz, trzciniak, rycyk. Na obszarze opracowania stwierdzono występowanie 2 gatunków: srokosz oraz bocian biały. Pierwszy z nich został zidentyfikowany

w okolicach wsi Nieciecz oraz północno-zachodniej części charakteryzowanego terenu, wśród zadrzewień w pobliżu doliny Cetyni. Bocian biały natomiast wśród zabudowy wsi Kupientyn oraz wsi Nieciecz Włociańska.

Można przypuszczać, że na terenie gminy Sabnie występuje większość gatunków płazów i gadów zasiedlających niżowy obszar Polski. Teren ten prawdopodobnie zasiedlają także takie gatunki jak: traszka zwyczajna, grzebiuszka ziemna, ropucha zielona. Z innych gatunków gadów może występować padalec zwyczajny, zaskroniec oraz być może żmija zygzakowata.

Ichtiofauna gminy Sabnie jest uboga i ograniczona do gatunków pospolitych, które nie mają dużych wymagań środowiskowych. Większość gatunków występuje w Cetyni, której średni przepływ wody jest niewielki. W rzece tej występują takie gatunki ryb jak: szczupak, okoń, płoć, ukleja, ciernik, lin, słonecznica, kielb. Zestaw gatunków w mniejszych ciekach przepływających przez obszar gminy (w większości są to rowy melioracyjne) jest jeszcze uboższy ze względu na małe przepływy i małe głębokości wody. Zestaw gatunków w niewielkich zbiornikach wód stojących jest skrajnie ubogi.

5.11. WALORY KRAJOBRAZOWE

Obszar w granicach opracowania należy do terenów o wysokich walorach krajobrazowych oraz kulturowych.

Struktura użytkowania powierzchni determinuje nadrzędny typ krajobrazu, jakim jest krajobraz rolniczy, obejmujący pola uprawne o średnim rozdrobnieniu gospodarstw, ekstensywną zabudowę wiejską i tereny otwarte, sporadycznie otoczone ścianą lasów. Liczne występowanie i przenikanie się ww. elementów krajobrazu oraz takich, jak: drobne enklawy użytków zielonych, zadrzewienia śródpolne, przydrożne szpalery i aleje drzew, sady, uprawy krzewów sprawiają, iż struktura krajobrazu staje się wyjątkowo zróżnicowana; co jest zjawiskiem charakterystycznym dla krajobrazu Podlasia i wschodniego Mazowsza.

W północnej, środkowej i zachodniej części badanego obszaru duża liczba niewielkich zadrzewień wraz z terenami lokalnie podmokłymi (o łąkowo-pastwiskowym sposobie użytkowania) tworzą specyficzny, półotwarty krajobraz leśno-rolniczy. Charakteryzuje go bogata fauna i flora oraz zróżnicowana struktura.

Odrębną jednostkę krajobrazową tworzy Cetynia - mianowicie krajobraz doliny rzecznej. Choć niezbyt szeroka, poprzez dużą bioróżnorodność i w niewielkim stopniu uregulowany bieg znacząco wpływa na przyległe tereny: zwiększa walory przyrodnicze, urozmaica krajobraz. Rzeka malowniczo meandruje i tworzy dobre warunki do rozwoju wielu gatunków roślin i małych zwierząt. Istotne znaczenie dla krajobrazu posiada, zbudowany wzdłuż biegu rzeki Cetyni, zbiornik Niewiadoma. Zwiększa atrakcyjność turystyczną i stwarza dogodne warunki do rozwoju rekreacji.

Zbiornik „Niewiadoma” [źródło: Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach: Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma, Wiliński A., Sokólska M., Warszawa 2014 r., Wiliński A., Sokólska M., Warszawa 2014 r.]

Tereny objęte zakresem niniejszego opracowania odznaczają się dużą atrakcyjnością dzięki mozaice pól uprawnych i łąk wraz z rozciągającymi się na horyzoncie lasami. Wyjątkowości przydają nieduże wzniesienia, stwarzając w wielu miejscach szansę na podziwianie malowniczych widoków. Dodatkowym atutem tego obszaru jest ukształtowanie terenu, który nie jest płaski, lecz umiarkowanie pofalowany. Elementami pogarszającymi walory krajobrazowe środowiska są napowietrzne linie energetyczne niskiego napięcia. Stosunkowo mała liczba śródpolnych zbiorników wodnych i zabagnień powoduje ograniczanie bogactwa krajobrazu rolniczego.

5.12. OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE

W obszarze objętym opracowaniem zmiany planu nie występują prawne formy ochrony przyrody wymienione w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Występują natomiast grunty klasy III chronione na podstawie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych z dnia 3 lutego 1995 r.

W obszarze objętym zmianą planu, a dokładniej w Kupientynie, występują zabytkowe stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków, a także budynek wpisany do gminnej ewidencji zabytków.

6. POWIĄZANIA PRZYRODNICZE I FUNKCJONOWANIE ŚRODOWISKA

Aspekt powiązań przyrodniczych terenu opracowania z otoczeniem bliższym oraz dalszym został przedstawiony w ramach koncepcji płatów i korytarzy ekologicznych, zarówno ekosystemów leśnych, wodnych, jak również terenów otwartych i zurbanizowanych. Obecność ww. struktur przyrodniczych

decyduje o zasilaniu biologicznym danego obszaru, zachowaniu jego różnorodności biologicznej i powiązaniu z otoczeniem aktywnym biologicznie. Złożoność terenów i struktur utrudnia identyfikację wszystkich powiązań, dlatego opisano pokrótce najistotniejsze.

Obszar opracowania nie stanowi kluczowego systemu powiązań środowiskowych o znaczeniu regionalnym. Powiązaniem o zasięgu subregionalnym jest ekosystem wodno-ładowy Doliny Cetyni, która pełni rolę szlaku migracyjnego flory (mikroflory rozumianej szczególnie jako zanieczyszczenia biologiczne), ptaków i hydrofauny (w tym również mikroorganizmów) - korytarz ekologiczny. Z przyrodniczego punktu widzenia migracja wielu gatunków zwierząt wodnych (szczególnie ryb, ale również wielu bezkręgowców), gatunków płazów, ptaków i ssaków z doliny dolnego Bugu jest zjawiskiem korzystnym, bowiem dolina Bugu stanowi cenny obszar o znaczeniu międzynarodowym, odznaczający się bogactwem przyrodniczym.

Z analizowanego terenu można wyodrębnić powiązanie przyrodnicze o charakterze sublokalnym dwóch sztucznych zbiorników wodnych, jakimi są Zbiornik Kupientyn (zbudowany w 2004 roku) oraz Zbiornik Niewiadoma (ukończony w 2013 r.). Pomimo iż zostały utworzone głównie dla celów retencji, synergicznie tworzą przestrzeń przemieszczania się i siedlisko bytowania wielu gatunków zwierząt; zwiększają ponadto różnorodność biologiczną i krajobrazową, wpływając na atrakcyjność obszaru.

W kontekście negatywnym pełni on również funkcję nośnika zanieczyszczeń z przyległych terenów rolniczych, komunikacyjnych i zabudowanych, które następnie trafiają do wód rzeki Bug, a wraz z nimi ostatecznie do zasobów wód morskich; w pewnym stopniu ulegając procesom samooczyszczania, naruszanym jednak przez antropopresję, której siła oddziaływania wzrasta wraz z intensyfikacją zabudowy i gospodarczego wykorzystania terenów leżących w zlewni Bugu. W pewnym zakresie migracja zanieczyszczeń z terytorium miasta i gminy Sokołów Podlaski została wyhamowana dzięki realizacji inwestycji, polegającej na utworzeniu zespołu zbiorników wodnych.

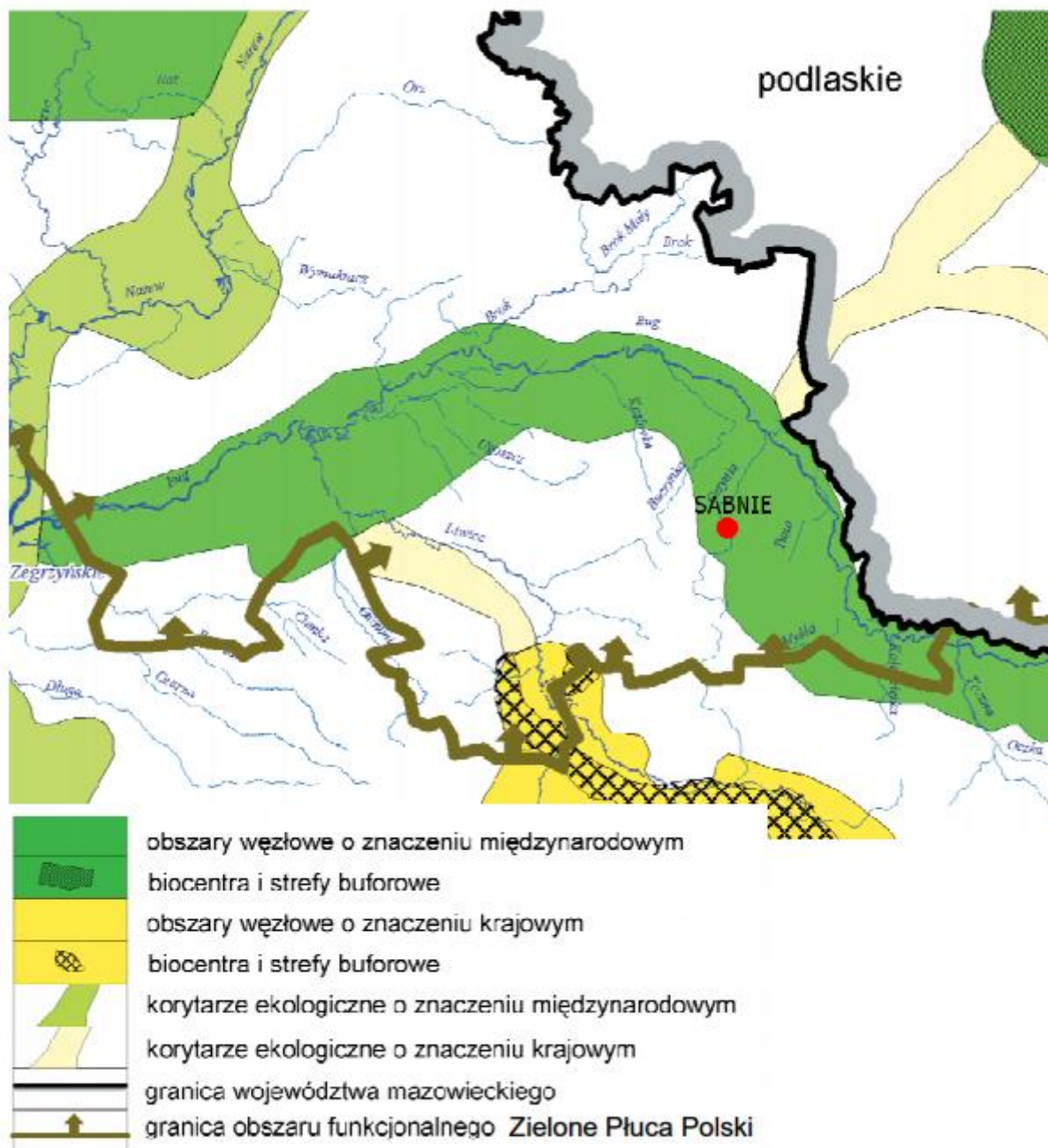
Pozostałe niewielkie, okresowo wysychające zbiorniki wodne są oddzielone poprzez bariery przestrzenne w postaci liniowych i kubaturowych obiektów antropogenicznych. Izolacja utrudnia wymianę gatunkową roślin i zwierząt oraz przemieszczanie się pomiędzy poszczególnymi obiektami wodnymi. Marginalne znaczenie dla migracji różnych populacji zwierząt posiada sieć drobnych, okresowo wysychających cieków.

Kolejne funkcjonalne wyodrębnienie przyrodnicze tworzą lasy - płaty ekologiczne o dużym znaczeniu dla zachowania bioróżnorodności. Stanowią dość luźno powiązane kompleksy leśne, które bezpośrednio nie występują na obszarze objętym opracowaniem, lecz na pograniczu gminy, jednakże warunkują występowanie na obszarze w granicach opracowania ekofizjograficznego kilku gatunków ssaków i ptaków, których naturalne siedlisko stanowią tereny mieszane - złożone z krajobrazów leśnych, jak i otwartych (często polnych).

Swojemu położeniu gmina Sabnie, a wraz z nią analogicznie obszar opracowania, powiązania w zakresie fauny zawdzięcza bliskiemu sąsiedztwu z doliną Bugu. Ze względu na ogólne walory przyrodnicze oraz powiązania z ekosystemem Bugu, całe terytorium gminy Sabnie włączone zostało do obszaru funkcjonalnego Zielone Płuca Polski.

Gmina Sabnie, a więc także obszar projektu planu, powierzchniowo zawarte są w sieci

ECONET-POLSKA. Oznacza to, iż tereny gminy pełnią dużą rolę w funkcjonowaniu środowiska w skali ponadlokalnej. Obecnie sieć ECONET-POLSKA nie posiada umocowania prawnego lecz wciąż przywoływana jest w wielu dokumentach, stanowiąc pewne wytyczne dla polityki przestrzennej.

Gmina Sabnie na tle sieci ECONET-POLSKA [źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego woj. Mazowieckiego, Warszawa 2004 r.]

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA

Dotychczasowe zmiany stanu środowiska wynikają głównie z aktywności ludzi, która niekiedy stymuluje procesy naturalnie zachodzące w ekosystemach. Zaznaczyć jednak należy, że w granicach projektowanego planu nie pojawiła się działalność trwale degradująca duże obszary. Ze względu na korzystne warunki glebowe rozwinęło się tu rolnictwo, co skutkowało zmianą naturalnych siedlisk w monokulturowe uprawy. Dość wcześnie doprowadziło to do powstania sieci osadniczej i wylesienia.

Przekształceń środowiska należy się spodziewać w rejonach zabudowy. Wznoszenie nowych obiektów budowlanych zawsze skutkuje zmianami w środowisku wodno-gruntowym. Dochodzi do izolacji gleby przez powierzchnie nieprzepuszczalne oraz dewastacji „pierwotnej” szaty roślinnej. Do takich zjawisk dochodzi od setek lat. Skutki środowiskowe stopniowej urbanizacji jednak nie wpłynęły istotnie na stan środowiska na obszarze projektu planu i gminy, między innymi dzięki zachowaniu stosunkowo małej intensywności zabudowy oraz utrzymywaniu jej w dość zwartych skupiskach osadniczych. W pewnym sensie powstał stan równowagi ekologicznej, co jest zjawiskiem korzystnym dla środowiska, jego funkcjonowania oraz warunków i jakości życia ludzi.

W granicach analizowanego opracowania brak zorganizowanego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych. Istnieją tylko lokalne układy kanalizacji odprowadzające ścieki do zbiorników bezodpływowych, które opróżniane są okresowo i wywożone do miejskiej oczyszczalni ścieków w Sokołowie. Podobnie rozwiązany jest problem unieszkodliwiania ścieków sanitarnych w zakładach produkcyjnych. Istniejąca gospodarka ściekowa zagraża skażeniem środowiska naturalnego. Istnieje ryzyko przedostawania się zanieczyszczeń bytowych bezpośrednio do gruntu i wód gruntowych na skutek nieszczelności indywidualnych instalacji ściekowych. Do czasu wybudowania systemu kanalizacyjnego należy się liczyć z tym problemem.

Podsumowując stwierdza się, iż w granicach projektu zmiany planu nie doszło do istotnych zmian środowiska czyli takich, które radykalnie wpłynęłyby na jego jakość i funkcjonowanie. Dotychczasowe przekształcenia nie odbiegają charakterem od występujących w innych gminach wiejskich.

8. USTALENIA PROJEKTU PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA

Podstawę prawną sporządzenia przedmiotowego planu stanowi Uchwała Nr XXXV/179/2022 Rady Gminy Sabnie z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu został wykonany w trybie obowiązującej ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględnia jednocześnie wymogi zawarte m.in. w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Celem niniejszej zmiany planu jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego poprzez ustalenie zagospodarowania terenów objętych projektem zmiany planu w sposób uwzględniający ich specyfikę wynikającą z ich usytuowania w ramach obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Nieciecz Włociańska i Niewiadoma.

W projekcie zmiany planu określono: zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego (§5), zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasady kształtowania krajobrazu (§6), zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej (§7), zasady kształtowania przestrzeni publicznych oraz innych terenów publicznie dostępnych (§8), zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenów (§9), szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości (§10), minimalne powierzchnie nowo wydzielonych działek budowlanych (§11), szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu (§12), zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji (§13), zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej (§14), sposób oraz termin tymczasowego zagospodarowania i użytkowania terenów (§15), granice rozmieszczenia inwestycji celu publicznego (§16).

W granicach obszaru objętego projektem planem ustalono następujące tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, które zostały wydzielone na rysunku planu liniami rozgraniczającymi:

- teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oznaczony symbolem **MNW**;
- teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej oznaczony symbolem **ML**;
- teren usług oznaczony symbolem **U**;
- teren usług edukacji oznaczony symbolem **UE**;
- teren elektrowni słonecznej oznaczony symbolem **PEF**;
- teren gruntów ornych oraz upraw oznaczony symbolem **RNR**;
- teren zabudowy zagrodowej oznaczony symbolem **RZM**;
- teren lasu oznaczony symbolem **L**;
- teren drogi głównej oznaczony symbolem **KDG**;
- teren drogi zbiorczej oznaczony symbolem **KDZ**;
- teren drogi lokalnej oznaczony symbolem **KDL**;
- teren drogi dojazdowej oznaczony symbolem **KDD**;
- teren komunikacji drogowej wewnętrznej oznaczony symbolem **KR**.

Dla ww. terenów zabudowy określono w planie podstawowe wskaźniki urbanistyczne (m.in. maksymalną powierzchnię zabudowy, maksymalny i minimalny wskaźnik intensywności zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do działki budowlanej). Dodatkowo określono m.in. minimalne powierzchnie działek oraz dokonano klasyfikacji akustycznej poszczególnych terenów.

Poniżej przedstawiono najważniejsze ustalenia planu dla poszczególnych terenów:

1MNW, 2MNW, 3MNW, 4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW, 10MNW, 11MNW,

12MNW, 13MNW, 14MNW, 15MNW, 16MNW, 17MNW, 18MNW, 19MNW, 22MNW, 23MNW, 24MNW, 25MNW, 26MNW, 27MNW, 29MNW – przeznaczenie: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej; przeznaczenie uzupełniające: teren usług, teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 35%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,01, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 0,9, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50%;

20MNW – przeznaczenie: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej; przeznaczenie uzupełniające: teren usług, teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 35%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,01, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 0,9, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50%

21MNW, 28MNW – przeznaczenie: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej; przeznaczenie uzupełniające: teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,01, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 0,8, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 60%;

1ML, 2ML, 3ML, 4ML, 5ML – przeznaczenie: teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej; przeznaczenie uzupełniające: teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 20%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,01, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 0,4, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 70%;

1U – przeznaczenie: teren usług; przeznaczenie uzupełniające: teren kanalizacji, teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren parkingu, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 60%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,01, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 0,8, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 30%;

2U – przeznaczenie: teren usług; przeznaczenie uzupełniające: teren garażu, teren parkingu, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,1, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 1,0, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 30%;

1UE – przeznaczenie: teren usług edukacji; przeznaczenie uzupełniające: teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, teren usług sportu i rekreacji, teren parkingu, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,1, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 1,0, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 40%;

1PEF – przeznaczenie: teren elektrowni słonecznej; przeznaczenie uzupełniające: teren komunikacji drogowej wewnętrznej, teren elektroenergetyki, teren gruntów ornych oraz upraw, teren zieleni naturalnej; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy –

70%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,01, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 0,7, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 20%;

1RNR, 2RNR, 3RNR, 4RNR, 5RNR, 6RNR, 7RNR, 8RNR, 9RNR, 10RNR, 11RNR, 12RNR, 13RNR – przeznaczenie: teren gruntów ornych oraz upraw; przeznaczenie uzupełniające: teren łąk i pastwisk, teren elektroenergetyki;

1RZM, 2RZM, 3RZM, 4RZM, 5RZM, 6RZM, 7RZM, 8RZM, 9RZM, 10RZM, 11RZM, 12RZM, 13RZM, 14RZM – przeznaczenie: teren zabudowy zagrodowej; przeznaczenie uzupełniające: teren produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, teren elektroenergetyki; w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej: maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%, wskaźnik minimalnej intensywności zabudowy – 0,1, wskaźnik maksymalnej intensywności zabudowy – 1,0, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 20%;

1L, 2L, 3L, 4L, 5L, 6L, 7L – przeznaczenie: teren lasu; obowiązuje sposób zagospodarowania i użytkowania terenów zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi lasów

Równocześnie ze wskazaniem nowego zainwestowania ustalono także zasady dotyczące obsługi komunikacyjnej oraz zasady rozwoju infrastruktury technicznej.

W ramach obszaru objętego projektem zmiany planu wyróżniono następujące tereny komunikacyjne:

1KDG, 2KDG, 3KDG – przeznaczenie: teren drogi głównej;

1KDZ, 2KDZ – przeznaczenie: teren drogi zbiorczej;

1KDL, 2KDL, 3KDL, 4KDL, 5KDL, 6KDL, 7KDL, 8KDL – przeznaczenie: teren drogi lokalnej;

1KDD, 2KDD, 3KDD – przeznaczenie: teren drogi dojazdowej;

1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR, 6KR – przeznaczenie: teren komunikacji drogowej wewnętrznej;

9. PRZEWIDYWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO

Ustalenia miejscowego planu dotyczące przedmiotowego obszaru wpisują się w politykę gminy dążącą do wzmocnienia i efektywnego wykorzystania potencjału społeczno-gospodarczego oraz walorów przyrodniczych. Zapisy ujęte w zmianie planu określają zasady kształtowania i zagospodarowania terenów budowlanych.

Projektowane zagospodarowanie będzie się wiązało z następującymi zjawiskami:

- wprowadzeniem gazów lub pyłów do powietrza – wpływ na zwiększenie zanieczyszczenia powietrza mogą mieć indywidualne systemy grzewcze stosowane w budynkach mieszkaniowych lokalizowanych na terenach wyznaczonych w zmianie planu. Potencjalna realizacja ustaleń projektu zmiany planu przyczynić się może także do zwiększenia emisji gazów i pyłów do powietrza na skutek m.in. prac budowlanych oraz obsługi komunikacyjnej nowo zainwestowanych terenów;
- wytwarzaniem odpadów – nastąpi zwiększenie ilości wytwarzania odpadów – jest to efekt związany bezpośrednio z możliwością realizacji nowej zabudowy na terenach budowlanych; należy zwrócić szczególną uwagę na rodzaj, ilość i sposób gospodarowania odpadów, by uchronić środowisko

przyrodnicze przed niekontrolowanym zanieczyszczeniem (np. gleby, warstw wodonośnych);

- wprowadzaniem ścieków do wód lub ziemi – intensyfikacja zagospodarowania inwestycyjnych wpłynie na zwiększenie produkcji ścieków, które będą musiały być odprowadzane; ustalenia planu zapobiegają niekontrolowanemu zrzutowi nieoczyszczonych ścieków do wód lub ziemi;
- wykorzystywaniem zasobów środowiska – w projekcie planu wyznacza się teren pod rozwój farmy fotowoltaicznej – jej uruchomienie będzie wiązało się z wykorzystaniem energii słonecznej do wytwarzania zielonej energii;
- zanieczyszczenie gleby lub ziemi – projektowane zagospodarowanie może wpływać na zanieczyszczenie gleby – zależy to od rodzaju prowadzonej działalności;
- przekształceniem naturalnego ukształtowania terenu – w związku z wykopami pod fundamenty nastąpi naruszenie wierzchniej warstwy gleby, możliwe jest także wyrównywanie terenu pod realizację np. projektowanych dróg;
- emitowaniem hałasu – nastąpi wzrost emisji hałasu zwłaszcza związanego z obsługą komunikacyjną poszczególnych terenów;
- emitowaniem pól elektromagnetycznych – nie przewiduje się;
- zanieczyszczeniem gleby lub ziemi – umożliwienie realizacji nowej zabudowy oraz zwiększenie ruchu komunikacyjnego skutkuje przenikaniem zanieczyszczeń do gruntu
- ryzykiem wystąpienia poważnych awarii – w obszarze objętym opracowaniem obowiązuje zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku występowania poważnej awarii przemysłowej, o których mowa w przepisach odrębnych.

Wpływ ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego:

- powietrze: uruchomienie terenów budowlanych (a wskutek czego m.in. zwiększenie ruchu komunikacyjnego, wprowadzanie do atmosfery różnych zanieczyszczeń w związku z koniecznością ogrzewania budynków) może wiązać się z negatywnym wpływem na stan powietrza atmosferycznego;
- powierzchnia ziemi i gleby: realizacja nowej zabudowy czy budowa nowych odcinków dróg, które przyczyniają się do zmniejszania powierzchni terenów biologicznie czynnych, a także mają wpływ na unieczynnienie gleby. Prowadzona działalność czy związana z nią obsługa komunikacyjna może powodować degradację gleb (np. poprzez niekontrolowany wyciek płynów eksploatacyjnych);
- kopaliny: brak wpływu;
- wody powierzchniowe i JCWP: realizacja ustaleń zmiany studium nieznacznie wpłynie na stan wód powierzchniowych – wprowadzenie terenów budowlanych kosztem terenów otwartych zwiększy spływ wód opadowych i roztopowych do miejscowych cieków, rowów, co może mieć przełożenie na stosunki wodne terenów sąsiednich i gospodarkę wodną gminy.

Ocena możliwości nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” dla zidentyfikowanych części wód powierzchniowych: biorąc pod uwagę charakterystykę JCWP, w granicach których znajduje się teren objęty opracowaniem

i ustalenia zawarte w projekcie, należy stwierdzić, że nie nastąpi poprawa ani pogorszenie JCWP, a w rezultacie cele środowiskowe ujęte w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” nie zmienią się;

- wody podziemne, jednolite części wód podziemnych (JCWPd): wpływ projektowanego zagospodarowania na wody podziemne powinien być nieznaczny; ustalenia planu dotyczące odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych mają charakter ochronny, dążący do minimalizacji negatywnego oddziaływania;

Analiza i ocena zapisów planu na jednolite części wód podziemnych (JCWPd): ustalenia zawarte w planie chronią wody podziemne przed degradacją i zanieczyszczeniem. Docelowo obowiązuje odprowadzanie ścieków sanitarnych w zbiorczym systemie odprowadzania ścieków poprzez budowę kanalizacji sanitarnej zgodnie z przepisami odrębnymi. Do czasu wyposażenia obszaru w sieć kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe zgodnie z przepisami odrębnymi.

W projekcie planu wprowadzono zapisy dążące do minimalizowania wprowadzania nieoczyszczonych zanieczyszczeń bezpośrednio do gruntu. Wskaźniki zanieczyszczeń w ściekach odprowadzanych do gminnej kanalizacji nie mogą przekraczać norm określonych w przepisach o jakości ścieków wprowadzanych do komunalnych urządzeń kanalizacyjnych lub w przepisach lokalnych określonych przez odbiorcę ścieków.

Ocena możliwości nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” dla zidentyfikowanych części wód podziemnych: biorąc pod uwagę charakterystykę JCWPd PLGW200054 i ustalenia zawarte w projekcie należy stwierdzić, że nie nastąpi pogorszenie JCWPd, a w rezultacie cele środowiskowe ujęte w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” nie będą zagrożone;

- klimat: w wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się istotnych zmian klimatu lokalnego w obszarze objętym planem. Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych ograniczone będą do sfery mikroklimatów. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza (niewielki wzrost), wilgotności powietrza (większe obniżenie w ciągu dnia), prędkości wiatru (zależnie od rozmieszczenia obiektów i wielkości powierzchni niezabudowanej). Oddziaływanie zmieniających się warunków klimatycznych i środowiskowych na zagospodarowanie wynikające z ustaleń projektowanego dokumentu nie będzie mieć istotnego wpływu;
- zwierzęta i rośliny, bioróżnorodność: planowane zmiany użytkowania terenów polegać będą na przekształceniu części przestrzeni rolniczej w zurbanizowaną. Pociągnie to za sobą nieodwracalne zmiany w strukturze gatunkowej roślin. W miejsce agrocenozy pojawią się obszary zabudowane, a wraz z nimi tereny zieleni urządzonej. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. Wobec utworzenia sieci szlaków komunikacyjnych, pojawienia się w przestrzeni obiektów kubaturowych oraz otaczania poszczególnych terenów ogrodzeniami, możliwość swobodnego przemieszczania się zwierząt (za wyjątkiem nietoperzy i ptaków) będzie ograniczona;

- ekosystemy i krajobraz – zmiany wiązą się głównie z terenami eksploatacji powierzchniowej, które w związku z usunięciem wierzchniej warstwy gleby, mogą wiązać się z częściowym lub całkowitym pozbawieniem terenu szaty roślinnej oraz miejsc zamieszkania drobnych organizmów. Wskazana ingerencja w środowisko może wiązać się z lokalnymi migracjami zwierząt na tereny sąsiednie, natomiast ekosystem na przedmiotowych terenach ulegnie przemianie;
- formy ochrony przyrody: ustalenia projektu zmiany planu nie mają wpływu na formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r.;
- zabytki i dobra materialne – plan w pełni respektuje ochronę zabytków archeologicznych zlokalizowanych w granicach opracowania (wyznaczone zostały strefy obserwacji archeologicznej, strefy ścisłej ochrony stanowisk archeologicznych oraz budynki objęte ochroną w planie – wpisane do gminnej ewidencji zabytków);
- zdrowie ludzi – w projekcie planu ujęto szereg zapisów ograniczających oddziaływanie na środowisko, w tym ludzi, a także ograniczających rodzaj planowanych przedsięwzięć (np. zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym ryzyku występowania poważnej awarii przemysłowej, o których mowa w przepisach odrębnych). W projekcie planu wyróżniono tereny normowane akustycznie zgodnie z obowiązującymi przepisami – nakłada to obowiązek na użytkowników terenów inwestycyjnych respektowania norm hałasowych ustalonych w przepisach odrębnych; ochrona wymienionych powyżej terenów przed hałasem polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie oraz na zmniejszaniu poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

10. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Dla potrzeb niniejszej prognozy przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w podziale na oddziaływania:

- bezpośrednie – zniszczenie pokrywy glebowo-roślinnej w wyniku zabudowania powierzchni ziemi – obiekty budowlane oraz nawierzchnie utwardzone,
- pośrednie – poprzez zajęcie pod zabudowę terenów czynnych biologicznie,
- wtórne – w wyniku sukcesywnego zagospodarowania terenów oraz ich funkcjonowania, niektóre gatunki zwierząt mogą, np. zmienić swoje żerowiska i miejsca bytowania, szukając ich z dala od nowych zabudowań,
- skumulowane – nie przewiduje się,
- długoterminowe – po potencjalnym zrealizowaniu docelowego zagospodarowania częściowemu przekształceniu ulegną obecnie tereny otwarte. Walory krajobrazowe obszaru mogą ulec obniżeniu – tereny otwarte zmieniają się w zainwestowane pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub mieszkaniowo-usługową;
- stałe – produkcja zanieczyszczeń stałych (np. odpady komunalne);
- chwilowe – krótkoterminowe – hałas i zanieczyszczenia pyłowo-gazowe powietrza powodowane

pracą sprzętu budowlanego występujące w fazie prac budowlanych.

11. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU

Brak realizacji zmiany miejscowego planu nie spowoduje powstrzymania antropopresji. Zagospodarowanie w dalszym ciągu odbywać się będzie na podstawie obowiązującego miejscowego planu zatwierdzonego uchwałą Nr XIX/86/2016 Rady Gminy Sabnie z dnia 3 marca 2016 r. Zmiany realizowane w niniejszym opracowaniu w stosunku do obowiązującego planu mają charakter cząstkowy, rezygnacja z ich realizacji nie będzie miała znaczącego wpływu na sposób zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem, natomiast uniemożliwi lub w znaczący sposób ograniczy możliwość realizacji planowanych inwestycji.

12. MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

Ograniczenie negatywnych ustaleń projektu planu powinno polegać na pełnym przestrzeganiu jego ustaleń. Ustalenia w projekcie planu nakładają na potencjalnych inwestorów obowiązek sytuowania inwestycji w wyznaczonych liniach zabudowy oraz dają wytyczne dla kształtowania architektury budynków. Wprowadzono wskaźniki zabudowy: maksymalną powierzchnię zabudowy, intensywność zabudowy, minimalną powierzchnię biologicznie czynną pozwalającą na utrzymanie zasilania wód gruntowych przez deszcze oraz ułatwiające migrację wielu gatunkom organizmów żywych.

13. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO PROJEKTU ZMIANY PLANU

Zagospodarowanie ustalone w projekcie planu jest zgodne z polityką przestrzenną gminy i jest wynikiem kierunków ustalonych w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sabnie. Zaproponowane w projekcie planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenów, sposobu ich zagospodarowania, warunków podziału na działki, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru.

Alternatywnym rozwiązaniem dla omawianego obszaru byłoby pozostawienie go w dotychczasowym przeznaczeniu, bez uchwalania niniejszego projektu. Skutkowałoby to dalszym rozwojem zabudowy na podstawie obecnie obowiązującego planu, który jednakże nie uwzględnia aktualnych zamierzeń inwestycyjnych w gminie.

Innym rozwiązaniem alternatywnym mogłoby być umożliwienie realizacji poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych, lecz przy zachowaniu mniejszej intensywności zagospodarowania, np. poprzez podniesienie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz wprowadzenie większych ograniczeń w zakresie intensywności zabudowy. Ww. rozwiązania byłyby korzystniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, lecz w znaczącym stopniu ograniczyłyby zamierzenia inwestycyjne.

Reasumując, ustalenia zawarte w projekcie planu stanowią naturalne uzupełnienie i rozwój już istniejącego zagospodarowania. Postępowanie zgodnie z tymi zasadami pozwoli uzyskać zagospodarowanie najbardziej optymalne w skali lokalnej, regionalnej i globalnej. Również ustalona w projekcie miejscowego planu lokalizacja terenów budowlanych oraz zapisane warunki ich zagospodarowania zostały wprowadzone w sposób najbardziej korzystny dla inwestycji z zachowaniem bezpieczeństwa ludzi i przyrody oraz bez konfliktu z terenami sąsiednimi.

14. INFORMACJE ZAWARTE W PROGNOZACH ODZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO SPORZĄDZONYCH DLA INNYCH, PRZYJĘTYCH DOKUMENTÓW POWIĄZANYCH Z PROJEKTEM DOKUMENTU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM POSTĘPOWANIA

Niniejsze opracowanie zawiera w niezbędnym zakresie informacje wynikające z prognozy oddziaływania na środowisko sporządzonej dla potrzeb obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr XIX/86/2016 Rady Gminy Sabnie z dnia 3 marca 2016 r. oraz prognozy oddziaływania na środowisko sporządzonej dla potrzeb Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sabnie zatwierdzonego Uchwałą Nr LII/309/2014 Rady Gminy Sabnie z dnia 12 listopada 2014 r.

15. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włościańska i Niewiadoma.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzonym w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku... - tekst jednolity Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 z późn. zm. oraz na podstawie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. - tekst jednolity Dz. U. z 2022 r., poz. 503.

Sporządzony dokument analizuje określone w projekcie planu zagospodarowanie poszczególnych terenów składających się na obszar objęty opracowaniem pod kątem jego potencjalnego wpływu na poszczególne komponenty środowiska.

Niniejszy dokument jest sporządzany obligatoryjnie zgodnie z obowiązującą ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku.

Sporządzony dokument analizuje określone w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn-Kolonia, Nieciecz Włościańska i Niewiadoma zagospodarowanie poszczególnych terenów składających się na obszar objęty opracowaniem i określa jego możliwy wpływ na poszczególne komponenty środowiska.

Kierunki funkcjonalno-przestrzenne zagospodarowania obszaru analizy zostały wyznaczone w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sabnie zatwierdzonym Uchwałą Nr LII/309/2014 Rady Gminy Sabnie z dnia 12 listopada 2014 r., które jest opracowaniem określającym politykę przestrzenną całej gminy. Niniejszy projekt planu nie narusza ustaleń ww. Studium, co jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Podstawę prawną sporządzenia przedmiotowego planu, którego ustalenia są analizowane w niniejszej prognozie, stanowi Uchwała Nr XXXV/179/2022 Rady Gminy Sabnie z dnia 31 marca 2022r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Kupientyn - Kolonia, Nieciecz Włościańska i Niewiadoma.

Celem niniejszej zmiany planu jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego poprzez ustalenie zagospodarowania terenów objętych projektem zmiany planu w sposób uwzględniający ich specyfikę wynikającą z ich usytuowania w ramach obszaru powiązanego ze zbiornikiem głównym Niewiadoma w miejscowościach Kupientyn, Nieciecz Włościańska i Niewiadoma.

Podsumowując, na skutek przeprowadzonej w prognozie wieloaspektowej analizy stwierdzono, że realizacja ustaleń projektu zmiany planu nie wpłynie znacznie na stan środowiska przyrodniczego, gdyż obejmuje nieznaczne w skali całego opracowania zmiany.